

62 (1.43)

OVER DE OORZAAK VAN HET ZONDIGEN OVER DE HOOP EN HET MIDDEL TOT HERSTEL

Marsilio Ficino groet Giovanni Cavalcanti, zijn bijzondere vriend.

Indien de ziel van de mens goddelijk is, waarom leven de mensen dan zo goddeloos?

Omdat zij in een goddeloos huis, in een goddeloze streek wonen.

Sommigen raken van het pad af uit nalatigheid of uit onwetendheid. Dat is geen wonder, gezien het feit dat wij in de dichte nevel van deze wereld leven.

Anderen verliezen de weg door al te grote liefde voor het lichaam. Ook dat is geen wonder, want het is de metgezel en het voortbrengsel van de geest.

Weer anderen omdat zij geen vertrouwen hebben in onsterfelijkheid of in goddelijke genade. Is dat een wonder, als ze in een wereld leven van dood en boosaardigheid?

Ook zijn er mensen die een beetje te veel vertrouwen op goddelijke genade, of dat het morgen allemaal wel weer goed komt. Gebrek aan vertrouwen en overmatig vertrouwen zijn beide gevaarlijk. Het eerste is kwellend, het tweede misleidend.

Het is dus het verstandigst steeds zo goed mogelijk gebruik te maken van het moment van nu. Het is onze enige toevlucht om ons steeds weer aan God toe te vertrouwen. Laten wij dan hopen dat het God niet is ontgaan welk een moeilijke en gevaarlijke woonplaats Hij ons heeft gegeven om te bewonen en te besturen. Oneindige goedheid gaat het eindige kwaad verre te boven. God heeft verschillende maten van kastijding en straf ingesteld, ter bescherming van het goede in het individu en in de gemeenschap. De maten van beloning zijn echter overvloedig en rijk.

Marsilio Ficino